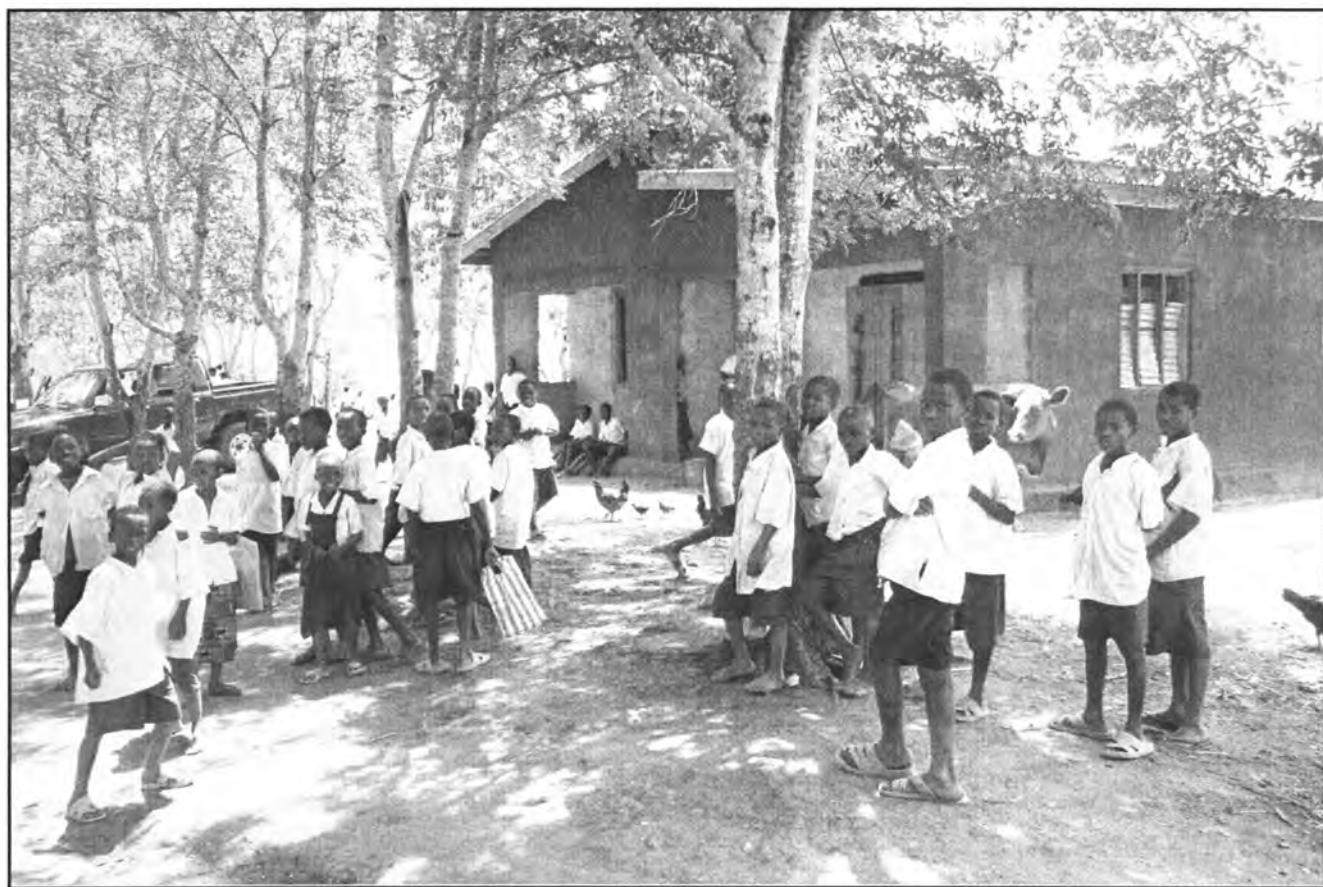

Uhusiano-tiedote 1/2009

Vastaukset elävät aikansa.
Kysymykset tulevat yhä uudestaan.
(Samuli Paronen: Maailma on sana. Otava 1974.)

Sisällys

Pääkirjoitus 2

Kasvoton raha lisää korruptiota 3

Joulukuun kansalaisjärjestö-
seminaari 4

Kepa on nyt Dar es Salaamissa 6

Antti Turakka, Kepan uusi
hankeneuvoja 8

Tavoitteena ammattimainen
nuorisotyö 10

Hallituksen uudet jäsenet
esittäytyvät 11

WEETU 14

Uhusiano ry 16

Uhusiano nimensä mukaan: yhteys ja yhdysside

Uhusiano ry:n perustamisesta on jo lähes 20 vuotta. Järjestön hengissä pysyminen on ollut monen aktiivisen henkilön ansiota ja talkootyötä parhaimmillaan. Uhusianon henkilöjäsenet ja jäsenjärjestöt ovat ympäri Suomea. Tämä on asettanut toiminnalle erityisiä haasteita.

Uhusiano on edelleen halukas tukemaan tansanialaisen yhteistyökumppaninsa Ungon toimintaedellytyksiä, jotta Ungo pystyisi tulevaisuudessa itsenäisesti tukemaan jäsenjärjestöjensä ja vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan toimintaa erityisesti Morogoron läänissä.

Uhusianolla on kaksi keskeistä toimintamuotoa Suomessa. Uhusiano-tiedote ilmestyy kaksi kertaa vuodessa ja Uhusiano-seminaari järjestetään kerran vuodessa, yleensä elokuun viimeisenä viikonloppuna. Tapahtumaan on osallistunut paitsi jäseniä ja jäsenjärjestöjen edustajia, myös ulkoministeriön ja Kepan edustajia sekä Suomesta että Tansaniasta.

Haluan kiittää Uhusiano ry:n puolesta erityisesti ulkoministeriön kansalaisjärjestöyksikön päällikköä Leo Olasvirtaa osallistumisesta seminaareihimme ja kiinnostuksesta järjestömmen toimintaan. Paljolti hänen ansiostaan valtion viranomaisten ja kansalaisjärjestöihmisten välinen vuorovaikutus on vahvistunut ja yhteistyö on saanut kasvot.

Kiitoksen ansaitsee myös Kepan Tansanian toimiston hankeneuvoja Anne Tarvainen. Hänen järjestöjen hyväksi tekemänsä työ on saanut paljon kiitosta sekä tansanialaisilta että suomalaisilta järjestöiltä. Meidän kannaltamme on valitettavaa, että Leo Olasvirta ja Anne Tarvainen vaihtavat työpaikkaa tämän vuoden aikana. Yritetään silti tulla toimeen Uhusianossa. Tervetuloa yhteistyöhön, uudet kumppanit.

Heli Pimenoff, Uhusianon puheenjohtaja

Kasvoton raha lisää korruptiota

Iringaan saapui ilouutinen: lähes ajokelvottomassa kunnossa oleva Mikumi - Iringa - Mbeya-tie kunnostetaan. Mittava tanskalaisten kolmivuotinen kehitysyhteistyöprojekti tuo piristysruiskeen myös itse Iringan kaupunkiin, kun projektin kaikki ulkomaalaiset työntekijät perheineen asettuvat kaupunkiin.

Pian alkoi kuitenkin seljetä mitä tämä kaikki tarkoittaa. Yhtiö onkin aloittanut tehokkaan asuntojen metsästämissen kaikille kolmellekymmenelle ulkomaalaisperheelle. Yhdessä kuukaudessa kaupungin asuntomarkkinat räjähtivät käsiin. Kun tähän asti oli saanut kunnollisen omakotitalon pihoineen ja puutarhoineen parilla sadalla dollarilla kuukaudessa, niin nyt hinnat nousivat hetkessä lähes viisinkertaisiksi. Vuokrapyyntö alkavat nyt 1 000 dollarista. Kehitys on ollut tyrmistyttävä. Iringassa on maan korkeimmat vuokrat Dar es Salaamin jälkeen, ja kuitenkin Iringa on vain köyhä maaseutukaupunki eteläisellä tasankoalueella Tansaniassa. Talot eivät missään nimessä ole tuollaisen vuokran arvoisia.

Tietämättömyyttä vai piittaamattomuutta?

Sama ilmiö on tapahtunut eri puolilla Tansaniaa ennenkin, mm. Arushassa. Tässäkö on yksi kehitysyhteistyön hallitsemattomista seurauksista: paikallisen ekonomin raju, epäterve muutos. Johtuuko tällainen toiminta tietämättömyydestä vai piittaamattomuudesta? Hinnannoususta eivät hyödy muut kuin rikkaat maanomistajat, jotka poikkeuksetta ovat arabi- tai intialaisliikemiehiä tai yläluokkaisia tansanialaisia, kansanedustajia tai ministereitä esimerkiksi. Köyhän väestön kohtalo kurjistuu entisestään, koska hinnankorotuspaineita kohdistuu myös kaikkein vaatimattomimpiinkin yhden huoneen vuokra-asuntoihin.

Ahneus ei ole uutta, mutta...

Ihmisen ahneus ei ole tässä maailmassa mikään uutinen, mutta afrikkalaisessa kontekstissa kyse on monimutkaisemmasta asiasta. Tansanialainen kollegani, yliopiston opettaja, sattui näkemään työpöydälläni William Easterleyn teoksen *The white man's burden - why the West efforts to aid the Rest have done so much ill and so little good*. Kirjan nimi innosti hänet sanomaan minulle: "Tiedätkö miksi asia on noin? Siksi että meille afrikkalaisille raha ei saa koskaan olla irrallaan ihmissuhteesta. Jos tänne vain annetaan rahaa, me katsomme että se on teiltä ylimääräiseksi jäänyttä, se ei merkitse kenellekään mitään ja se voidaan vapaasti käyttää. Raha jää vain rahaksi. Mutta jos sen takana on ihmissuhde, ihmisen kasvot ja mieli, jos se sitoo sinut ja minut toisiimme, niin silloin me käytämme sitä rahaa oikein. Siitä tulee tuloksia ja se luo välillemme yhteyttä ja merkitystä."

Kasvoton raha ei ratkaise

Afrikan ongelmia ei ratkaista rahalla, vaikka lännessä näyttääkin, että maanosan epäkohdat johtuvat nimenomaan köyhyydestä. Kasvo-

ton raha ei ratkaise. Länsimaiset hallitukset ja kansalaisjärjestöt eivät ota tätä aina tosissaan. Tämä on kuitenkin perin juurin afrikkalainen totuus, meidän ajattelutapamme ei taivu siihen. Se on jotenkin liian vaikea ja kiusallinen - miksi sotkea raha ja filosofia?

Miksi siis emme voisi lisätä suoraa budjettitukea Tansanian valtiolle, kirkolle tai sille ja sille järjestölle? Siksi että rahan pitää merkitä jotakin ja merkitys kasvaa ihmissuhteista. Raha ei voi olla irrallaan ihmisestä. Tai jos se on, se on silloin suora kutsu väärinkäytöksiin, rahan halveksuntaan ja piittaamattomaan taloudenhoitoon.

Moni lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestö on lähtenyt sille linjalle, että vähennetään työntekijöiden rekrytoimista tai lakataan kokonaan lähettämästä heitä. Lisätään vain suoraa rahoitusta. Tätä linjaahan myös Suomen ja Tansanian valtioiden välinen kehitysyhteistyö on noudattanut viime vuosina.

"Miksi teille länsimaalaisille vain raha merkitsee jotakin?"

Jos asiaa katsoo puhtaasti taloudellisesta näkökulmasta, voidaan sanoa, että paljon rahaa saatisiin irrotetuksi, jos yhtään ihmistä ei rekrytoida. Kun kysyn asiaa tansanialaisilta kollegoilta, saan aina vastaukseksi järkyttyneen reaktion: eihän noin voi tehdä. Aiotteko hylätä meidät? Eiväthän kristityt voi toimia noin. Miksi teille länsimaalaisille vain raha merkitsee jotakin?

Kunnioituksesta afrikkalaista kulttuuria ja ihmisiä kohtaan on vastustettava kasvottoman rahan ja avun lähettämistä.

Suora budjettituki sopii mainiosti sekä antajalle että saajalle. Antajan ei tarvitse vaivata päättään niin hankalalla asialla kuin ihmissuhteet, merkitys ja kasvot. Tilisiirto vain ja asia on sillä selvä. Saajallekin tämä sopii. Kun raha on lännessä käyttämättä jäänyttä ylimääräistä, kasvotonta ja merkityksetöntä, sitä voi ilman suurempia omantunnon tuskia käyttää varsin vapaamielisesti.

Lännen tietämättömyys syvistä kulttuurisista arvoista ja haluttomuus perehtyä niihin on yksi syy siihen, miksi korruptio voi entistä paremmin.

Kati Kemppainen, teologian tohtori ja Suomen Lähetysseuran projektikoordinaattori Iringan Tumaini-yliopistossa

Joulukuun kansalaisjärjestöseminaari

Joulukuussa 2008 pidettyyn kansalaisjärjestöseminaariin osallistui kansalaisjärjestöjen lisäksi edustajia useilta ulkoministeriön osastoilta ja yksiköistä. Tavoitteena oli luoda kuva kosketuspinnasta kansalaisyhteiskuntaan, mikä siinä on tärkeätä, ja kuinka voitaisiin rakentaa ehjempi kokonaisuus. Kehitysyhteistyöministeri Paavo Väyrynen piti alkajaispuheen.

Ministeri

”Kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyö on erittäin tärkeää. Sen kautta ohjautuu neljännes Suomen kahdenvälisestä avusta. Olisiko aika keskustella siitä, kuinka Pariisin julistusta voitaisiin luovasti toteuttaa myös kansalaisjärjestötoiminnassa”, kysyi ministeri.

Infrastrukturi ja profiilin monipuolistaminen

Väyrysen mukaan vuosi sitten valmistunut Suomen kehityspoliittinen ohjelma on edelleen globaalin kehityksen kärjessä, vaikkakin hän toivoisi sen sisältävän vielä osion, jossa korostettaisiin infrastruktuurin merkitystä kehitykselle. Esimerkiksi ruokakriisi osoittaa, että kansainvälisessä kehitysyhteistyössä on unohdettu tuotantosektoreiden ja perusrakenteiden kehittäminen. Näiden osa-alueiden tärkeiksi kehittäjiksi ovat nousseet uudet avunantajamaat kuten Kiina ja Intia.

”Meidän pohjoisten avunantajien pitäisi monipuolistaa profiiliamme ja suuntautua enemmän infrastruktuurin ja tuotantotoiminnan kehittämiseen”, Väyrynen sanoi. Hänen mielestään uudet avunantajat voisivat sen sijaan keskittyä enemmän itseään köyhempien kumppaniensa sosiaaliseen kehitykseen, kuten terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tällaiseen esimerkiksi Kiinalla ja Intialla on vahvaa osaamista oman kokemuksensa pohjalta.

Pariisin julistuksen mukaisesti kehitysavun pitäisi olla koordinoitua ja yhteen sovitettua toimintaa, jossa vältetään päällekkäisyyttä ja pyritään täydentävyyteen. Väyrysen mukaan yksi saumakohta ulkoministeriön ja kansalaisjärjestöjen toiminnassa ovat kohdemaiden suurlähetystöjen paikallisen yhteistyön hankkeet. Näissä hankkeissa toimivat paikalliset järjestöt ovat usein myös suomalaisten järjestöjen kumppaneita. Ministeri pohti myös, voisiko Kepalla olla suurempi rooli valtion ja järjestöjen välisen yhteistyön organisoinnissa ja vahvistamisessa.

Yleisen kehityspoliitiikan ja suunnittelun yksikkö

Uusia kohdemaita on nousemassa perinteisten kehitysyhteistyökohteiden rinnalle. Suomalaisten järjestöjen kehitysosaamiselle olisi käyttöä esimerkiksi Keski-Aasiassa, itäisessä Keski-Euroopassa ja Länsi-Balkanilla. Laajan Euroopan aloitteen osana on näille alueille valmistumassa puiteohjelma, joka perustuu kolmeen kehityspoliittiseen ohjelmaan. Suomen kehityspoliitiikan tavoitteena onkin saada entistä laajempi suomalainen toimijajoukko mukaan kehitysyhteistyöhön, korosti yleisen kehityspoliitiikan ja suunnittelun yksikön

päällikkö Riitta Oksanen.

Hänen mukaansa täydentävyyttä voi toteuttaa käytännössä esimerkiksi konsulttiyritysten asiantuntijoiden tietoa ja kansalaisjärjestöjen paikallistuntemusta yhdistämällä.

Oksasen mukaan valtion kehitystyössä tärkeitä osa-alueita ovat luonnontaloudellisesti kestävä kehityksen painottaminen, ilmastomuutoksen ja ruokakriisin tuomiin haasteisiin vastaaminen, taloudellisesti kestävä kehityksen edistäminen korostamalla erityisesti tuotantotoimintaa, kaupan ja kehityksen yhteyksien vahvistaminen sekä yksityisen sektorin toiminnan tukeminen. Vuosituhattavoitteet ovat edelleen tärkeinä läpileikkaavina teemoina kaikessa toiminnassa.

Oksasen mukaan yhteen hiileen puhaltamista tarvitaan myös kotimaassa. – Nyt on todellisen koitoksen paikka: pystymmekö pysymään vuodelle 2010 asetetussa 0,51 prosentin määrärahatavoitteessa, Oksanen pohti.

Kepa

Kepan toiminnanjohtaja Timo Lappalainen kertoi puheenvuorossaan kansainvälisen yhteistyön tiivistämisestä kehitysjärjestöjen piirissä. Lappalaisen mukaan kansainvälinen ilmapiiri on muuttunut kansalaisjärjestöjen kannalta avoimemmaksi. Toimintasuosituksen, code of conductin, tavoitteena onkin kiteyttää yhteiset periaatteet lähiuosina.

KIOS

Kansalaisjärjestöseminaari pidettiin YK:n ihmisoikeuksien julistuksen 60-vuotispäivänä. YK:n yleiskokous hyväksyi ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 10.12.1948. Juhlapäivän kunniaksi seminaarissa kuultiin useita puheenvuoroja ihmisoikeuksien toteutumisen puolesta koko maailmassa.

Kansalaisjärjestöjen ihmisoikeussäätiön KIOS:in edustaja Elisa Mikkola puhui ihmisoikeuksista kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyössä. Hänen mukaansa poikkileikkaavia teemoja Suomen kehitysyhteistyössä vuonna 2008 ovat mm. sukupuolten välinen tasa-arvo, demokratia, hyvä hallinto, laillisuusperiaate sekä hivin ja aidsin vastainen taistelu. Kaikki teemat ovat painoarvoltaan ja tärkeydeltään erilaisia eri aikoina.

Mikkolan mukaan ihmisoikeuksien toteutumisen avuksi tarvitaan lisää ohjeistusta ja käytännön neuvoja. Usein ihmisoikeuksiin liittyvät asiat voivat kohdemaassa olla tabuja, arkaluontoisia ja hankalasti lähestyttäviä asioita. Siinä tarvitaan neuvoja ja ohjeistusta.

Ihmisoikeusneuvonantaja

Mikkolan lisäksi ihmisoikeuksien julistuksesta, köyhyydestä ja kehitysavusta puhui ulkoministeriön ihmisoikeusneuvonantaja Rauno Merisaari, jonka mukaan ihmisoikeusjulistus takaa ihmisten keskinäisen tasa-arvon myös kehitysavun antajan ja vastaanottajan välillä. Merisaaren mukaan kaikkien rahallisesti tai pilottiluonteeseen takia merkittävien hankkeiden arviointiin pitäisi sisältyä niiden ihmisoikeusvaikutusten arviointi. Erityisesti tämä koskee naisten, lasten, vammaisten, vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen oikeuksia ja li-

sääntymisterveys- ja seksuaalioikeuksia sekä hiiviä tai aidsia sairastavien oikeuksia.

Kehys, WWF ja Liike

Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistyksen Kehyksen Rilli Lappalainen puhui ajankohtaisista asioista EU:n kehitysyhteistyöagendalla ja tulevissa parlamenttivaaleissa. Suuria teemoja ovat EU:n rooli globaaleissa kriiseissä ja haasteissa, kuten ruokakriisissä ja ilmastomuutoksessa sekä EU:n kehityspoliittinen johdonmukaisuus. Erityistä huomiota kiinnitetään ilmastomuutoksen aiheuttamiin haasteisiin EU:n ulkopoliitikassa, kunnolliseen työhön sekä naisten ja tyttöjen asemaan liittyviin kysymyksiin.

Lisäksi seminaarissa esiintyi Maailman luonnonsäätiön (WWF:n) Suomen suojelupäällikkö Jari Luukkonen, joka puheenvuorossaan korosti luontoarvoja sekä luonnonvarojen kestävä käytön edistämistä kehitysyhteistyössä.

Liike ry:n Ari Koivu korosti paikallisten olosuhteiden, kulttuurin, tapojen, tabujen, normien ja kielen tuntemuksen merkitystä onnistuneen kehitysyhteistyön varmistamisessa.

Ulkoministeriön lehdistötiedotteen pohjalta toimittanut Maija Kaukonen.

Kepa on nyt Dar es Salaamissa

Kepan Tansanian maatoimisto muutti vuoden vaihteessa Morogorosta Dar es Salaamiin Kepan hallituksen tekemän päätöksen perusteella. Toimiston muutto vahvistaa erityisesti Kepan kehityspoliittista työtä Tansaniassa, mutta myös hankeneuvonta hyötyy toimiston uudesta sijainnista.

Uusi toimisto sijaitsee Upangassa Muhimbilin sairaalan pääsisäänkäynnin lähellä. Toimistolle on helppo tulla myös daladala-busseilla. Toimistossa on tilat pienimuotoisille kokouksille ja järjestöhuone, jossa vierailijoille on tarjolla työskentelytila ja internetyhteys.

Kepa palvelee edelleen eri puolilla maata sijaitsevia hankkeita. Vie-railemme säännöllisesti Morogorossa, koska siellä on edelleen monia suomalaisia hankkeita. Hankeneuvontapalvelumme keskittyvät niihin hankkeisiin, jotka ovat solmineet Kepan kanssa koulutus- ja neuvontasopimuksen (Training and Advice Plan, TAP). Näille TAP-sopimuksen tehneille Kepa tarjoaa edelleen hankeneuvonnan lisäksi seurantamatkoja ja koulutusta. Tällä tavoin on mahdollista perehtyä näihin hankkeisiin ja järjestöihin syvällisemmin, kykenemme paremmin tukemaan hankkeiden toteutusta ja järjestöjen vahvistumista.

Henkilökunta monipuolistuu – ja vaihtuu

Suurin muutos Kepan toiminnassa on kehityspoliittisen työn vahvistuminen. Saamme toimistollemme uuden tansanialaisen kehityspoliittisen työntekijän huhtikuussa 2009 sekä hänen rinnalleen suomalaisen kehityspoliittisen työntekijän. Tämä parivaljakko seuraa entistä tarkemmin Tansanian kansalaisjärjestökenttää sekä kehitysrahoituksen ja kaupan vaikutuksia erityisesti maaseudun naisiin. He ovat toimivat myös yhdyshenkilöinä Kepan omien kumppanijärjestöjen TANGO:n ja UNGO:n välisessä vuorovaikutuksessa.

TANGO on Tansanian kansalaisjärjestöjen katto-organisaatio ja UNGO on puolestaan verkosto Morogoron alueen kansalaisjärjestöille.

Kolme suomalaista, viisi tansanialaista

Tansanian maajohtajan Helena Nevalaisen alaisuudessa työskentelee kaksi suomalaista ja viisi tansanialaista työntekijää. Kepan Helsingin toimiston kehityspoliittinen sihteeri Tytti Nahi tulee vahvistamaan Kepan kehityspoliittista työtä puoleksi vuodeksi, jonka jälkeen Sofie Sandström aloittaa tehtävänsä Kepan Tansanian kehityspoliittisena työntekijänä. Hänen parinaan työskentelee tansanialainen Bakari Khamis.

Hankeneuvonnassa jatkaa monen vuoden Kepa-kokemuksella Gertrude Mmbaga. Koulutussuunnittelija Antti Turakka siirtyy Kepan Helsingin toimistosta Tansaniaan toiseksi hankeneuvojaksi Anne Tarvaisen tilalle toukokuussa.

Kepan toimistossa työskentelevät myös Harold Njau, joka vastaa taloushallinnosta, logistikko Andrew Swai ja hallintoavustaja Adella Maro.

Mistä etsiä tietoja

Tiedotamme palveluistamme, järjestämistämme tapahtumista ja välitämme uutisia Tansanian tapahtumista sähköpostilistamme välityksellä. Listalle voi liittyä Kepan nettisivuilta löytyvien ohjeiden mukaan osoitteessa www.kepa.fi → palvelut → sähköpostilistat.

Anne Tarvainen, Kepan hankeneuvoja Tansaniassa

The map displays the Kilimanjaro region in Tanzania. Major towns and cities shown include Kilimanjaro, Moshi, Morogoro, and various smaller towns and villages. The map includes a compass rose in the top left corner and a scale bar at the bottom left. Key locations marked include Kilimanjaro, Moshi, Morogoro, and various smaller towns and villages. The map is oriented with North at the top.

KEPA Tanzania office is located in Upanga, Corner of Malik and Kalenga Street, Plot 559 Near to Muhimbili Hospital main entrance

If coming with dala dala, take dala coming to Muhimbili Hospital all the way to last stop and walk out of the entrance and you will see KEPA Tanzania office.

Tel: 022- 2151586

Mobile: 078-3279285

7

Antti Turakka, Kepan uusi hankeneuvoja

Keminmaalta Dar es Salaamiin

Antti Turakka on valittu Kepan hankeneuvojaksi Tansaniaan. Maailmalla kiertänyt metsänhoitaja alkaa työnsä toukokuussa Dar es Salaamissa.

Antti Turakka on syntynyt Keminmaalta, tiedättehän tuon jalasmökkipitäjän Kemin lähetytyillä. Opinnoissaan Antti Turakka suuntautui kehitysmaa-asioihin, pro gradun aiheena oli Pohjois-Thaimaan männyt. Valmistuttuaan metsänhoitajaksi hän oli Helsingissä Metsätalolla professori Luukkasen trooppisen metsänhoidon tutkimusryhmässä, "metsähommissa", kuten hän itse sanoo.

Sodankylästä Indonesiaan ja niin edelleen

Professorista oli apua, kun Antti Turakka siirtyi Sodankylään metsätyökoululle opettajaksi vuonna 1981. Se oli kova talvi, ja kun yli 30 asteen pakkasia oli kestänyt kuukauden ajan, Antti Turakka soitti professorilleen ja kysyi löytyisikö mitään hommia lämpimämmästä paikasta, esimerkiksi tropiikista.

Homimia löytyi jonkin ajan kuluttua ja siitä alkoi pitkä ketju eri maissa: tutkimusapulaisena Indonesiassa, Thaimaassa ja Sudanissa vuoteen -85, Senegalissa FAO:n kylämetsähankkeessa vuoteen -87, Suomessa Stora Enson konsulttina -89 saakka, sitten Nepaliin, jossa hän viipyi vuoteen 2001. Välillä oli kuitenkin Suomen-jaksoja niin, että hänen Nepalissa olonsa kesti yhteen laskettuna yhdeksän vuotta.

Afrikan maihin kuuluvat vielä Namibia, jossa hän oli opetusharjoittelussa auskultanttina kansainvälisellä metsäopetuskurssilla sekä Sambia lyhytaikaisempana projektikohteena.

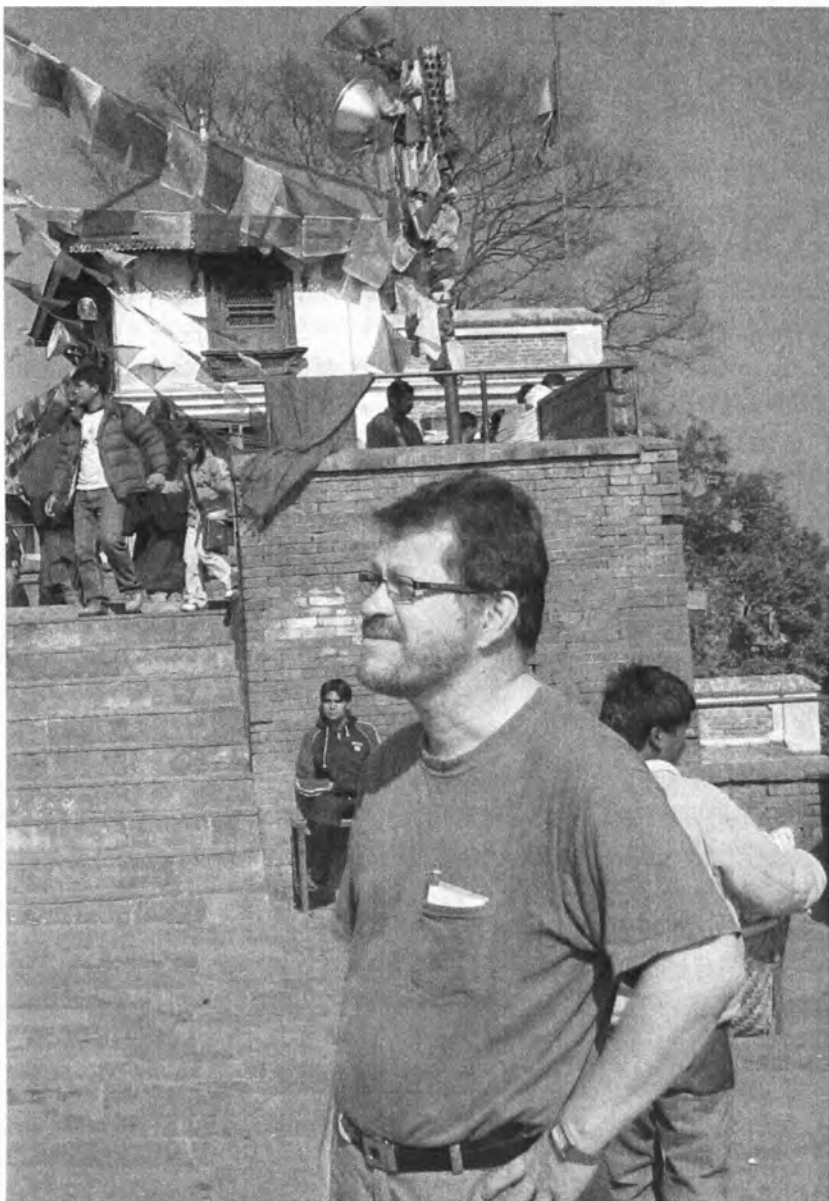
Usean maan lähetysseurat yhteistyössä – ja lähes kaikilla aloilla

Nepalissa oli useiden maiden lähetyssseurojen ja kristillisten kehitysjärjestöjen yhteistyöjärjestö United Mission to Nepal (UMN), jossa Suomen Lähetyseura on jäsenenä. UMN järjestää työntekijöilleen viiden kuukauden kurssin nepalin kielestä ja kulttuurista. Tällä tavalla syntyy uskottavuus ja ymmärrys.

Antti Turakka toimi Nepalissa ensin Katmandun lähellä terveysprojektin yhteydessä metsävastaavana ja myös voimalaitoshankkeessa Itä-Nepalissa ympäristökoordinaattorina. Pisimpään hän oli Pokharassa Länsi-Nepalissa maaseudun koulutuskeskuksen kouluttajien ohjaajana ja koulutussuunnittelijana, johon työhön kuului myös hankeneuvontaa. Tärkeintä työssä oli paikallisen henkilöstön kehittäminen.

Kaunis ja köyhä maa ja rajua väkivaltaa

Nepal on kaunis, Mount Everestin vuoristoinen maa, väki on köyhää ja ystävällistä, mutta maalla on myös raju lähihistoria. Vuonna 2001 murhattiin epäselvissä olosuhteissa suuri osa kuningasperhettä ja epäsuositusta kuninkaan veljestä tuli kuningas joksikin aikaa.

अन्ति तुराक्का

Antti Turakan nimikirjoitus nepalin kielellä.

Odotukset

Kun väki Suomessa tulee Kepan koulutukseen, kontakti koulutettaviin kurssin jälkeen on lähinnä se mitä palautekaavakkeen vastauksista voi lukea. Siinä ei yksilö erotu, ei juuri kovin paljon personoidu. Hankeneuvojan mahdollisuudet yhdessä tietyssä maassa ovat paljon suuremmat ja henkilökohtaisemmat, samojen ihmisten kanssa ollaan tekemisissä useammin kuin yhden tai kahden työpäivän ajan. Tutuksi tuleminen ja ajatustapojen ymmärtäminen on mahdollista (jopa todennäköistä), kun kontaktit ovat pitkäaikaisia. Monien käytännön ongelmien ratkaiseminen on tärkeä osa kanssakäymistä, ei tarvitse pelkää todeta, että tuossa oli hyvä kysymys ja että siihen voidaan vastata vain lyhyesti tai seuraavalla kerralla.

Rentoutuminen

Antti Turakan vapaa-ajan varmaan paras rentoutumiskeino on luonnossa liikkuminen. Aikaisemmin hän harrasti jonkin verran metsästystä, mutta nykyisin sienestäminen on tärkeää. Se on lempeä tapa käyttää luontoa ihmisen hyväksi.

Antti Turakan vaimo lähtee Tansaniaan "koska on aina oikeastaan halunnut". Aikuisilla lapsilla on myönteinen asenne ja oma-kohtainenkin kiinnostus vapaaehtoistyöhön. Ehkä siinäkin on voimavara.

Haastattelija Elina Puhto

Aseellinen maolainen sissiliike aiheutti levottomuutta ja epävarmuutta pitkälti ennen kuningaskunnan lopettamista, mm. Antti Turakan koulutustilaisuuksiin tuli välillä maolaisisssejä aseiden kanssa selvittämään koulutuksen laatua. Nyt Nepal on tasavalta, jonka pääministerinä on vuoden 2008 vaalien voittajan maolaispuolueen puheenjohtaja.

Kuinka Antti Turakasta tuli hankeneuvoja

Kun Anne Tarvaiselta tuli tieto, että hän siirtyy toisiin tehtäviin YK-järjestöön Tansaniassa, Kepassa ryhdyttiin valmistelevaan rekrytointia. Antti Turakalta kysyttiin, ryhtyisikö hän rekrytointiryhmän jäseneksi. Siihen hän vastasi leikillään, että aikovatko rekrytoijat jäävätä hänet. Harkinnan jälkeen päädyttiin Kepan sisäiseen henkilöstökiertoon. Tulos on nyt tässä meidän edessämme. Se ei vaikuta siinäkään suhteessa huonolta, että kun Antti Turakka kysyi vaimoltaan, miltä työ Tansaniassa tuntuisi. Vaimo vastasi, että hän on aina halunnut Afrikkaan. Eikä Antti Turakan kokemus jätä ketään epätietoiseksi hänen onnistumisen mahdollisuuksistaan.

Tavoitteena ammattimainen nuorisotyö

Setlementtinuorten liitto aukaisee uraa Morogorossa

Setlementtinuorten liitto aloittaa nuorisokeskuksen rakentamisen Morogoroon Tansaniaan. Ulkoministeriö on myöntänyt hankkeelle kehitysyhteistyömäärärahan vuoden 2008 lopulla. Nuorisokeskus avaa uuden luvun nuorisotyön ja kehitysyhteistyön yhteensovittamisessa järjestökentässä. Tansaniassa nuorisotyötä ei tähän asti juuri ole tehty.

Morogoroon rakennettavan nuorisokeskuksen tansanialainen kumppani on Tansanian 4H-järjestö. Nuorisotyötä ja aktiviteetteja nuorille suunnitellaan niin 4H:n arvojen kuin nuorisotyönkin näkökulmasta. Tansanian 4H on valtakunnallinen yli 30 000 jäsenen maanlaajuinen nuorisojärjestö.

Seminaareja, internet, urheilua

Nuorisokeskukseen on suunniteltu internet-kahvila ja erilaisia ryhmätiloja. Lisäksi taloon rakennetaan suurehko tila seminaarien ja erilaisten tapahtumien järjestämiseksi.

Nuorisokeskuksen ensisijainen kohderyhmä on koulusta pudonneet nuoret ja ne nuoret, jotka ovat tulleet maaseudulta ja ajautuneet kadulle ilman työtä, asuntoa tai toimeentuloa. Morogoro on Morogoron läänin pääkaupunki ja siellä asuu noin 200 000 asukasta.

Nuorisokeskuksen valmistuttua tavoitteena on saada myös suomalaisia nuorisotyöntekijöitä innostumaan vapaaehtoistyöstä ja koulutustyöstä Morogoron alueella. Myös nuorisotyöntekijöiden vaihto Tansanian ja Suomen välillä voisi olla tulevaisuudessa mahdollista.

Mistä idea tähän hankkeeseen syntyi?

Setlementtinuorten liiton järjestöpäällikkö Harri Sarjanoja pitää tärkeänä nuorten mukaanottamista hankkeisiin, sillä nuorissahan on tulevaisuus. Harri Sarjanojan käsityksiä hankkeesta seuraavassa.

Setlementtinuorten liitto tekee monipuolista nuorisotyötä. Olemme jo monen vuoden ajan miettineet, miten tätä osaamista voisi hyödyntää Tansaniassa, jossa olemme tähän asti rakentaneet kouluja ja peruskorjanneet niitä. Ideoita alettiin kirjata tammikuussa 2007. Satumalta puhuin tästä ideasta Tansanian 4H-järjestön ihmisille, jotka innostuivat ideasta. Ensimmäinen virallinen kokous pidettiin maaliskuussa 2007. Sen jälkeen saimme yhteistyöpyynnön Tansanian 4H:ltä. Ideaa kehiteltiin vielä yli vuosi ensimmäisen kokouksen jälkeen ja hankehakemus jätettiin ulkoministeriöön toukokuussa 2008.

Miten Morogorossa suhtaudutaan hankkeeseen?

Nuorisokeskus on uusi ajatus Morogorossa. Nuorille ei ole mitään vastaavaa paikkaa. Muualla Tansaniassa on nuorisotaloja, joiden taustalla on usein uskonnollinen järjestö. Se sulkee pois osan nuorisista. Tansanian 4H:lla on Tangassa Kange-keskus, jota tullaan hyödyntämään myös Morogoron nuorisokeskuksen käytössä.

Ideaan suhtaudutaan positiivisen uteliaasti. Kun esimerkiksi vierailimme ostamamme tontin naapureita tapaamassa, he olivat erit-

täin myönteisiä ja jopa ilahtuneita siitä, että alueen nuorille järjestetään tulevaisuudessa aktiviteetteja heidän kotikulmillaan,

Nuorisokeskus ei tule ihan Morogoron keskustaan, vaan viereiseen kylään nimeltä Kimgolwira aivan Dar es Salamiin johtavan tien varrella. Nuorisokeskuksen läheisyydessä on noin 3 000 lapsen ja nuoren opiskelupaikka. Asiakasta ei siis pitäisi olla pulaa.

Mitä nuorille kaavaillaan jatkossa?

Keskukseen tulee tiloja mm. käsitöiden tekoon, pieni kirjasto internet-kahviloihin sekä kokeus- ja toimistotiloja. Tontti on iso ja sinne rakennetaan urheilumahdollisuuksia sekä pieniä peltotilkkuja erilaisten viljelymuotojen opiskelemaan.

Tärkeä osa nuorisokeskuksen toimintaa on myös itse paikka. Haluamme tarjota alueen nuorille paikan, jonne he voivat tulla koulun jälkeen eikä siellä välttämättä tarvitse tehdä mitään. Yhtenä kohderyhmänä tulee olemaan myös koulusta pudonneet nuoret. Voimme ehkä tulevaisuudessa opastaa heitä löytämään itselleen sopivan ammatin.

Kuinka iso talo, tuleeko asuntola?

Keskukseen ei tule asuntoloita, se on auki vain päivisin ja iltoisin. Talon kokonaispinta-ala on vielä hiukan auki, mutta se tulee olemaan noin 400:n ja 500:n neliömetrin vaiheilla. Itse tontti on puolitoista hehtaaria.

Mitä odotuksia ja ongelmia on odotettavissa?

Rakentaminen on aina haaste. Vaikka olemme rakentaneet kouluja jo vuosia syrjäkyliin ja vuoristoon, kaupunkirakentaminen on ihan eri juttu. Kuinka hyvin pysymme budjetissa, kuinka kauan menee ennen kuin saamme tavittavat luvat jne. Sitten kun rakennus on valmis, haasteena on voittaa nuorten luottamus ja saada heidät käyttämään sitä.

Ennen hankkeen luovuttamista meidän on kehitettävä sellaiset mekanismit, että talo voi tulla toimeen ilman ulkopuolista rahoitusta. Haasteita siis riittää.

Kuinka nuoret saadaan mukaan?

Aiomme järjestää useille eri kouluille ja kaupunginosiin mainoskampanjoita. Tarjoamme nuorille esimerkiksi ilmaisen daladala-kyydin keskustukseen ja takaisin, että he näkevät paikan ja sen tarjoamat mahdollisuudet.

Mitä vaikutuksia hankkeella on Suomessa?

Suomessa markkinoimme hanketta erityisesti nuorisotyöntekijöille. Pyrimme luomaan sellaisen ohjelman, että suomalaiset nuorisotyöntekijät voisivat tulla Morogoron nuorisokeskukseen jakamaan omaa asiantuntemustaan Tansanian 4H:n työntekijöille ja laajemmallekin joukolle. Tavoitteena on aloittaa ammattitaitoinen nuorisotyö Tansaniassa. Nuorisotalo on paikka, väline siihen.

Onko settlementtinuorten ohjelmassa muutakin?

Settlementtinuorten liiton kehitysyhteistyö laajenee myös muilla alueilla. Nuorisokeskuksen lisäksi Tansanian maaseudulla jatketaan vuonna 2005 aloitettua lasten ja nuorten koulu- ja terveysolojen kehittämishanketta sekä vapaaehtoisten työleiritoimintaa, joka on ollut liiton työmuoto Tansaniassa jo 1990-luvun alkupuolelta. Lisäksi Settlementtinuorten liitto hallinnoi Suomen partiolaiset - Findands scouter ry:n kehitysyhteistyöhanketta Senegalissa. Siellä hankkeen tavoitteena on parantaa ihmisten elin ympäristöä mm. metsittämällä ja keräämällä muovijätteitä kohdekuntien alueella.

Haastattelija Marja-Leena Tihveräinen

Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

Erkki Andersson

Ensimmäinen kosketuksen kehitysyhteistyöhön sain jo vuonna 1967, kun koulumme teinikunta osallistui Rauman teiniyhdistyksen mukana maamme ensimmäiseen taksvärkkikeräykseen. Sen jälkeen menikin useampi vuosi, etten asialle juurikaan korvaani lotkauttanut. Tutustuttuani 1990-luvulla vaimooni Hannaan alkoi varsinaisen kehitysyhteistyötoimintani.

Ensimmäisen kerran kävin Tansaniassa Msingin kylässä työleirimatkalla 1997. Sen jälkeen olen ollut myyty Msingin ja Tansanian avustamiseen. Kolmen-viiden viikon vierailuja etelässä on tähän mennessä kertynyt viisi. Ensimmäisellä matkalla tuli vietettyä Morogorossa viikko ja sen jälkeen jokaisella kerralla on aina odottanut palaamista Msingin kuivuudesta Morogoron vihreyteen. Matka-ajathan ovat lomista johtuen aina ajoittuneet kesän tai alkusyksyn saateettomaan kauteen.

Olen ollut nyt enemmän tai vähemmän aktiivisesti mukana Msingin Ystävyyssseuran toiminnassa kymmenkunta vuotta. Viimevuosina seuran rahastonhoitajan tehtävät ovat olleet vastuullani. Niiden lisäksi olen ylläpitänyt nyt parin vuoden ajan seuran nettisivuja.

Olen lähtenyt vähitellen Msingin toimintaan, ja samalla tavalla vähitellen on tullut Kepan kautta aktiviteetteja kehitysyhteistyöhön. Olen ollut vuoden 2007 alusta mukana Kepan erilaisissa työryhmissä, joissa on pohdittu ulkoministeriön ajamaa hankehallinnon ulkoistumiskysymystä. Lähinnä olen edustanut pienen järjestön näkökantaa.

Uhusianon toiminnassa en varsinaisesti ole aikaisemmin ollut mukana. Toki olen seurannut asioita Uhusiano-tiedotteen ja jäsenjärjestö Msingin ystävyyssseuran kautta. Nyt olen aloittamassa ensimmäistä kauttani seuran hallituksessa.

Etelän kehitysmaat tarvitsevat varsinkin nyt yleismaailmallisen laman kynnyksellä ja aikana apuamme. Miten sinä voit auttaa? Unasaidia jinsi gani?

Leena Salminen

Olen pitkän linjan kirjasto- ja nettityöläinen ja asun tällä hetkellä jo toistamiseen Helsingissä. Olen siis paluumuuttaja, kuten olen tähän mennessä ollut jo useammallakin paikkakunnalla. Kehitysyhteistyössä olen ollut mukana 90-luvun lopulta lähtien sekä kansalaisjärjestön kautta (Vaasan kehitysmaaseura) että Vaasan kaupungin hankkeessa. Molemmissa tapauksissa oli kysymys kirjastohankkeesta. Morogorossa vierailin ensimmäisen kerran 1999 ja (toistaiseksi) viimeisen kerran 2003. Olen aikaisemmin tehnyt töitä vapaiden ohjelmistojen (Open Source) käytön edistämiseksi kirjastoissa. Olen myös toiminut kirjastossa sekä asiakkaiden että henkilökunnan tietotekniikkakouluttajana. Perheeseeni kuuluu tällä hetkellä itseni lisäksi kissa. Aikuiset lapseni ovat opiskelemassa ja asuvat itsenäisesti.

Työskentelen Kansalliskirjastossa kirjastoverkkopalveluissa elektronisten aineistojen hankinnassa ja lisensioinnissa sekä Nelli-tiedonhakuportaalin ylläpidossa. Aika suuri osa työstäni on asiakaspalvelua. Tällä kertaa asiakkaina vain ovat kirjastot ja asiakaspalvelu tapahtuu pääasiassa netin kautta sen tarjoamia työkaluja käyttäen. Olen myös mukana kehittämässä yhtä tällaista työkaluohjelmistoa kirjastojen käyttöön.

Toiminta Uhusianossa kiinnostaa, koska se tarjoaa mahdollisuuden pohtia asioita ja tehdä työtä yhdessä samanhenkisten ihmisten kanssa yhteisten tavoitteiden hyväksi ja omalta pieneltäkin osaltaan viedä maailmaa oikeudenmukaisempaan suuntaan.

Traute Stude

Toimin Helsingissä lukion kieltenopettajana. Koulutus, kielet ja yhteiskunnat kiinnostavat, etenkin kehityksmaissa.

Aluksi latinalainen Amerikka kiehtoi, tutustuin Meksikon ja Brasilian elämänmenoon. 1980-luvun alussa tutkin Marja-Liisa Swantzin johdolla kehitysyhteistyön vaikutusta maaseudun naisten elämään.

Opiskelin swahilia. Paikallista kieltä olisi kannattanut opiskella enemmän. Myöhemmin olin mukana lingvistiksessä projektissa swahilin murteita ja suullista perinnettä tutkimassa, lähinnä Sansibarilla.

Siteeni Afrikkaan ovat säilyneet lähes kaksikymmentä vuotta. Tansaniassa elvytän kielitaitoani ja tapaan usein ystäviäni - näen asioita eri kannoilta. Haluaisin nähdä enemmän tansaniaisia Suomessa esiintymässä ja opiskelemassa. Näin tansanialaisetkin näkisivät eri tapoja tehdä asioita.

Meta Sahlström

Jag är född i Vasa, där jag också bor och arbetar. Min första kontakt med Uhusiano gjordes under seminariet i Nurmijärvi i augusti år 2008. Jag arbetar som amanuens på Österbottens traditionsarkiv och har studerat etnologi och folkloristik vid Åbo Akademi under 1970-talet.

Inom det kulturhistoriska blocket är jag intresserad av kulturmöten och de kulturella mönster som uppstår som en följd av samverkan människor emellan i tid och rum, både på nationell och internationell nivå. Genom Vasa U-landsförening fick jag möjlighet att delta i ett projekt kallat "Collecting Oral History in Morogoro Region" vintern 2009. Det var min första resa till Afrika och Morogoro.

Min uppgift var att tillsammans med en grupp vuxna deltagare inom FIE (Foundation for Indigenous Education) gå igenom grunderna i insamling och arkivering av traditionsmaterial. Det var ett både arbetsamt och givande projekt och trots att jag först tyckte att tre veckor fylla med konstruktiv problemlösning lät som en relativt lång period, visade det sig att tiden gick alldeles för snabbt - mycket beroende på det intresse och den positiva feedback projektet mötte hos deltagarna. Nu är det bara att hoppas på att fortsättningen blir lika positiv. Man brukar ju säga att ingenting mänskligt är främmande för en humanist, men jag skulle nog inte för några månader sedan ha trott att jag skulle sitta och "veisata" Kalevala på swahili offentligt tillsammans med mina nya Uhusio-vänner Elina, Heli och Georg i februarimörkret på en restaurang nedanför ekvatorn. Men det är så livet skall vara - fyllt av trevliga överraskningar!

Maija Kaukonen

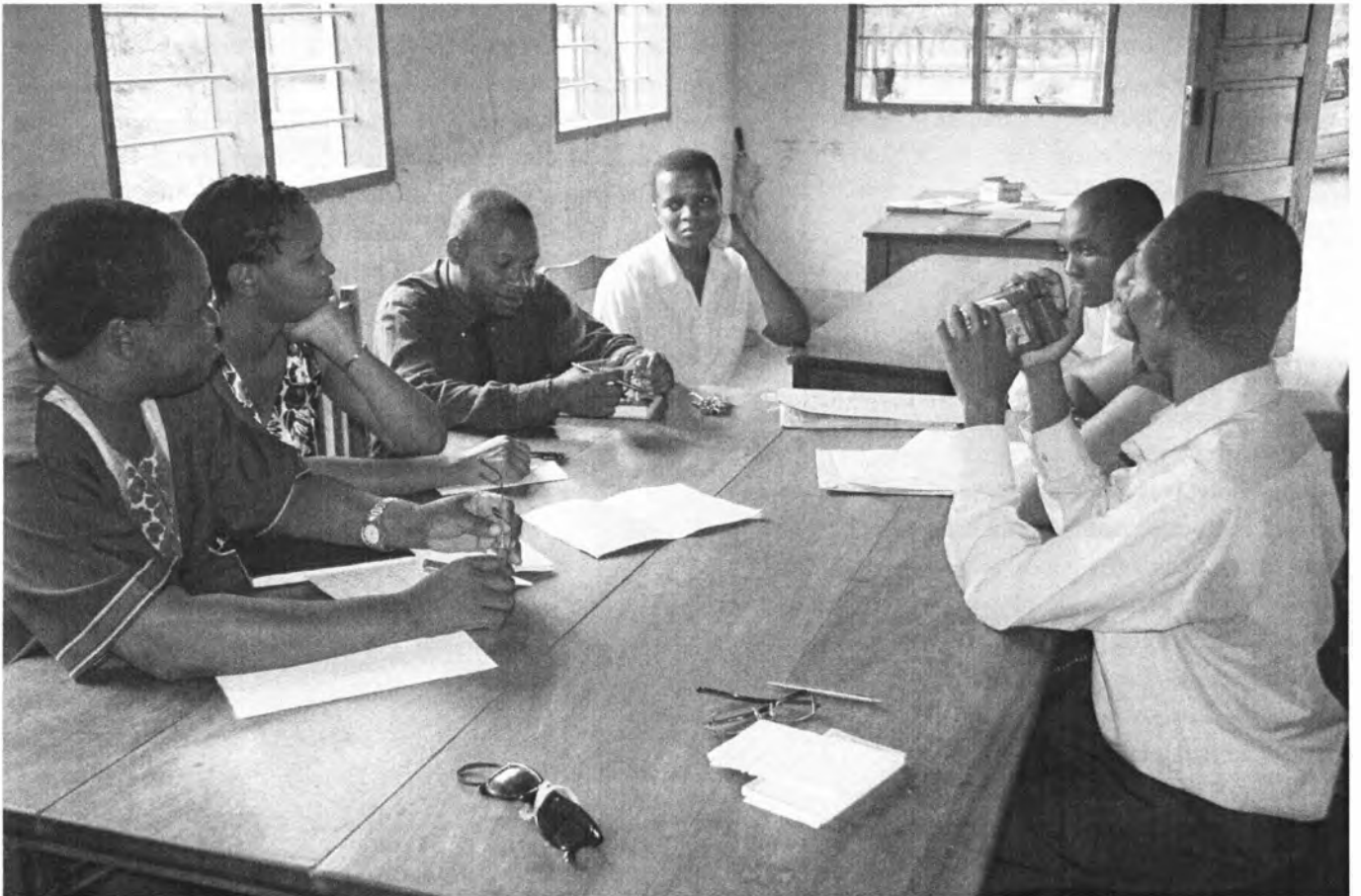
Jo pienestä tytöstä saakka olen ollut kiinnostunut maapallon tilasta, ympäristöasioista ja erityisesti metsistä. Myös erilaiset maat ja niiden kulttuurit ovat aina kiehtoneet minua. Ympäristöasioiden lisäksi kehityskysymykset ja ihmisoikeusasiat ovat lähellä sydäntäni. Olen opiskellut kehitysmaatutkimusta, kansainvälistä metsäpolitiikkaa sekä metsäekologiaa. Tunnen kyllä olevani paremminkin sosiaalisen metsätieteen asiantuntija kuin ekologi. Tai ainakin toivon tulevani sellaiseksi.

Köyhyyden vähentäminen ja ihmisten olojen parantaminen kestävässä metsävarojen sekä muiden luonnonvarojen käytön kautta on yksi kiinnostuksen kohteistani. Koen elämäntehtäväkseni myös arvokaiden luontoalueiden, kuten trooppisten metsien suojelun, minkä toteutukseen tarvitaan erityisesti paikallisten ihmisten apua. Suojelu ei voi olla kestävä, jos metsien tai muiden luonnonvarojen läheisyydessä elävät ihmiset eivät pysty hyötymään ympäristöstään. Ihmiset tarvitsevat luontoa ja nykypäivänä myös luonto tarvitsee ihmistä.

Asustelen kutakuinkin vakituiseen Helsingissä ja maailman pelastamisen rinnalla huolestunutta mieltä rentouttaakseni harrastan mm. astanga-joogaa, mökkeilyä, matkustelua ja ystävien kanssa seurustelua. Suomen kesä, tyyni järvi, lämmin tuuli, auringon lasku ja mökkilaituri tekevät minusta onnellisen.

WEETU

WEETU (Wings of education and environment transform unity) on morogorolainen järjestö. Sen jäsenet ovat opettajia, jotka kantavat huolta Tansanian nykyisestä koulujärjestelmästä. Setlementtinuorten liiton kanssa WEETU osallistuu syrjäkylien koulujen rakentamiseen ja terveyskasvatusmateriaalin tuottamiseen. Äetsän kehitysaaseura tukee yhdessä WEETU:n kanssa lahjakkaiden tyttöjen koulumaksujen maksamista sekä koulu- ja oppimisolosuhteiden kohentamista.

WANASHIRIKA WA WEETU

1. MODEST MKUDE ~KIONGOZI MKUU
2. ATHANAS NGALAWA~AFISA UTAWALA
3. ROBERN FUMITO ~ AFISA WA FEDHA
4. SARAFINA RITTER~MRATIBU MIRADI
5. DOROTHEA ALOYCE~MRATIBU MIRADI MSAIDIZI
6. EDWIN KIEMBA ~ MWANACHAMA
7. MARIANA KIBENA~KAMATI YA UTAWALA
8. CANSLAISI MKUDE ~ MWANACHAMA
9. ADHA KASSIMU ~ MWANACHAMA
10. JOSEPHINE SEMWENDA~KAMATI YA UTAWALA
11. BONIFACE MSIMBE ~ KAMATI YA UTAWALA
12. JONSON LAS NYINGI~ MWANACHAMA

ACTION PLAN

MISSION:

is whole heartedly committed to build capacity and to enable the Tanzanian communities, particularly the grassroots societies to attain full participation on National Strategy for Growth and Reduction of Poverty (Mkukunzi) through the facilitation of Millennium Development Goals (MDGs) towards sustainable development.

VISION:

WEETU envisions having a community with ... education ... facilities ... the attainment of a high level of social, economic, political and cultural development through sustainable utilization and transformation of the environment.

P.T.O

Uhusiano-tiedote 1/2009

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Toimittajat: Elina Puhto ja
Marja-Leena Tihveräinen
Taittaja: Mikko Lehtinen
Grafiikka: Katti Ka-Batembo
Valokuvat: Georg Pimenoff
Paino: Vaasan painatuskeskus

Vuoden 2009 jäsenmaksut

Jäsenjärjestöt 40 €, henkilöjäsenet 20 €, opiskelijat, työttömät ja eläkeläiset 10 €.

Jäsenmaksu maksetaan Uhusiano ry:n VSOP:n tilille numero 566006-212195. Merkitse yhteystiedot (osoite ja sähköposti) tiedonanto-osaan. Jäseneksi voi liittyä myös Uhusianon kotisivujen kautta osoitteessa www.uhusiano.kopteri.net. Muista yhteystiedot myös liitteessäsi netissä.

Uhusianon kotisivut: www.uhusiano.kopteri.net.

Uhusianon hallitus 2009

Puheenjohtaja Heli Pimenoff

Likovalkamantie 62, 38140 Sastamala
heli.pimenoff@kopteri.net
050-3132 028

Varapuheenjohtaja Pia Mäkelä

pia.makela@heureka.fi
050-4612 316

Sihteeri Elina Puhto

elina.puhto@netsonic.fi
040-7461 635

Muut varsinaiset jäsenet

Erkki Andersson, Helsinki
Harri Kivelä, Vaasa
Kirsi Mankila, Hyvinkää
Vilppu Palmberg, Turku
Harri Sarjanoja, Helsinki
Marja-Leena Tihveräinen, Sastamala

Varajäsenet

Merja Airinto, Jyväskylä
Niilo Kalsi, Kuopio
Maija Kaukonen, Helsinki
Leo Lindstedt, Turku
Meta Sahlström, Vaasa
Leena Salminen, Helsinki
Emma Simon Palonen, Helsinki
Traute Stude, Espoo

Uhusiano ry

Uhusiano on swahilia ja merkitsee yhteyttä.

Uhusiano ry on suomalaisten, Tansaniassa kehitysyhteistyötä tekevien kansalaisjärjestöjen perustama yhteysjärjestö. Yhdistyksen vapaaehtoistyöhön perustuvan toiminnan painopisteitä ovat tiedotus, koulutus ja koordinointi Suomessa ja Tansaniassa. Työmuotoina ovat kokousten lisäksi Suomessa vuosittainen pidettävä Uhusiano-seminaari, tiedotelehden julkaiseminen kaksi kertaa vuodessa, jäsenkirjeet sekä erilaiset koulutus- ja tiedotustilaisuudet.

Uhusianon kumppanijärjestö Tansaniassa on UNGO (Union of Non-Governmental Organizations in Morogoro). UNGO:n ja Uhusianon yhteinen tukihanke on suomalaisia ja tansanialaisia kansalaisjärjestöjä palveleva resurssikeskus Morogorossa.

Uhusianon jäseniksi voivat liittyä yksittäiset henkilöt tai järjestöt.

